- [2021] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1198

- ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.
- v.
    - ਐਸ. ਨਰਸਿਮਹੁਲੂ ਨਾਇਡੂ (ਮਰ ਚੁੱਕੇ) ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.
- (2013 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2049)
- ਅਗਸਤ 27, 2021
- [ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ ਅਤੇ ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.ਜੇ.)
    - ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1982 –
- ਐਸ.ਐਸ.2 (ਡੀ) ਅਤੇ 8.– ਸਰਕਾਰੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਐਕਟ, 1895 – ਐਸ.2 – ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 – ਐਸ.17 – ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ-ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ
    - ਉਸ ਨੇ ਇਕ 'ਐਸਏ' ਤੋਂ 2 ਏਕੜ 27 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ - ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ 4971.5 ਵਰਗ ਵਰਗ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।
- ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਕੀ 7128.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੀ - ਮਿਲਟਰੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ (4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼) 'ਤੇ ਸ਼ੈੱਡ ਬਣਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ - ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ (4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼) ਨੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ - ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ
- ਖ਼ਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਟਾਈਟਲ ਹੋਲਡਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ
    - 7128.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ
- ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ - ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ: () ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਆਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ?;
    - () ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?; () ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਮੀਨ ਹੜੱਪਣ ਵਾਲਾ ਹੈ
- ਐਕਟ ਦੀ 2 (ਡੀ) - ਆਯੋਜਿਤ: ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਸ਼ਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਦਾ
    - ਮੁਕੱਦਮਾ 4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ, ਫਰਮਾਨ ਸਿਰਫ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ - ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ V ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਚਨਾਤਮਕ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ
- ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਸੀ
- 1198

- ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ - ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰੋ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ - ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਰਾਜ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਐਕਟ, 1895 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
- ਮਿਤੀ 19.03.1958 ਤਬਾਦਲਾ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਬਜ਼ਾ
- 1500 ਏਕੜ ਅਤੇ 24 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ?
- ਯੂਨੀਅਨ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1500 ਏਕੜ ਅਤੇ 24 ਗੁੰਟਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ 2 ਏਕੜ ਅਤੇ 20 ਗੁੰਟਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ 2 ਏਕੜ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ
- ਅਤੇ 20 ਗੁੰਟਾ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਿਲਟਰੀ ਲੈਂਡ ਰਜਿਸਟਰ, ਜੋ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਵੀ ਹੈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ (ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 74) ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ - ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।
    - ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ
    - ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: 1. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
- ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: () ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਆਂਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ?; () ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?; () ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਹੈ
- ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਡੀ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਮੀਨ ਹੜੱਪਣ ਵਾਲਾ? [ਪੈਰਾ 24] [1226-
- -]

o ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 14.4.1965 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਧਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਸੀ
    - ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਕਿਉਂਕਿ
    - ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
    - ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟਾਈਟਲ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ . ਇਸ ਲਈ, ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ
      ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜਦਕਿ ਬਾਕੀ 7128.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਫਰਮਾਨ ਸਿਰਫ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਸੀ
    - ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਭਾਵ 4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼। ਪੱਤਾ, ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਅਧਾਰ
    - ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

- ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. [ਪੈਰਾ 25] [1226--]
    - ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। 4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਸ਼ਡਿਊਲ ਸੀ
- ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ। ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ 12 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ 'ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ' 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਹਿੱਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਂ। ਇਸ ਲਈ, 4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
        - ਇਕੱਲੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਬਾਰੇ ਖੋਜ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ,
- ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ
        - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 'ਐਸਏ' ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੱਟੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 26] [1227--]
    - ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਾ ਅਧਾਰ
- ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ
        - 'ਐਸ.ਏ.' ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪੱਟੇ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਤੰਤਰ ਸਬੂਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,
- ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 27] [1227--]
    - ਦਰਅਸਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
- 19.8.1995 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਨੂੰ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏਗੀ
        - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਣ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਵਟਾਂਦਰੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ
- ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ
        - ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ 7128.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਲ 1958 ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ।

- ਉਹ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੱਥ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੇ
- ਪਿਛਲੇ 30 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ। [ਪੈਰਾ 28] [1227--]
    - ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸਿਰਫ 4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ
- ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 36] [1233--]

- ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਸ਼ਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ.
    - ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ 4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ, ਸ੍ਰੀ
    - ਫਰਮਾਨ ਸਿਰਫ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ
    - ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ V ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਚਨਾਤਮਕ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ।
    - ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਰੇਸ ਡੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ
    - ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੁਡੀਕਾਟਾ। [ਪੈਰਾ 37] [1233--; 1234- -]

- ਹੁਣ, ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ
    - ਜ਼ਮੀਨ ਰਾਜ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਐਕਟ, 1895 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਫਨਗਰ ਲਾਈਨਾਂ ਦਾ ਖੇਤਰ ੩੭੮ ਏਕੜ ੧੬ ਗੁੰਟਾ ਹੈ। ਅਪੈਂਡਿਕਸ ਵਿੱਚ
    - ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 10.10.1956, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
    - 378 ਏਕੜ 16 ਗੁੰਟਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
    - 2 ਏਕੜ 20 ਗੁੰਟਾ ਛੋਟੀ ਰਾਈਫਲ ਰੇਂਜ। ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮੱਲਪੱਲੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਝਲਕਦੀ ਹੈ। ਮੱਲਪੱਲੀ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਅਸਫਨਗਰ ਲਾਈਨਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ ੩੭੮ ਏਕੜ ਅਤੇ ੧੬ ਗੁੰਟਾ ਹੈ। ਮੱਲਪੱਲੀ ਲਾਈਨਾਂ 450 ਏਕੜ ਅਤੇ 12 ਗੁੰਟਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਆਈਐਸਐਫ ਲਾਈਨਾਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ
    - ਆਈਐਸਐਫ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੀਆਂ ਅਸਫਨਗਰ ਲਾਈਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ੩੭੮ ਜੀ
    - ਏਕੜ ਅਤੇ 16 ਗੁੰਟਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੱਲਪੱਲੀ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਮੱਲਪੱਲੀ ਲਾਈਨਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਸਲ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਅਸਫਨਗਰ ਲਾਈਨਜ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਈਐਸਐਫ ਵਜੋਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ

- ਲਾਈਨਾਂ। 19.3.1958 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ 1500 ਏਕੜ ਅਤੇ 24 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਬਾਦਲਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 41] [1235--]

    - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ ੧੯੫੮ ਤੋਂ ੧੫੦੦ ਏਕੜ ਅਤੇ ੨੪ ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ,
- ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 2 ਏਕੜ ਅਤੇ 20 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ 2 ਏਕੜ ਅਤੇ 20 ਗੁੰਟਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਗੁਆਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 42] [1235- ; 1236-]
- 8. ਇਸ ਲਈ, ਸਰਕਾਰੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਐਕਟ, 1895 ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (2) (7) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸ਼ੇਕ ਅਹਿਮਦ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੱਟੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸਹੀ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਪੱਟਾ ਨਹੀਂ
    - ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 19.3.1958 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 12.12.1959 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 43] [1236--]
- 9. ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਟਾਈਟਲ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਲਟਰੀ ਲੈਂਡ ਰਜਿਸਟਰ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਲੈਂਡ ਰਜਿਸਟਰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਿਲਟਰੀ ਲੈਂਡ ਰਜਿਸਟਰ ਅਤੇ ਜਨਰਲ
- ਭੂਮੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰਰ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 (ਸਬੂਤ ਐਕਟ) ਦੀ ਧਾਰਾ 74 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੋਣ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
    - ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਅਰਥਾਤ, ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੰਸਥਾ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 114 ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ
- ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ,
    - ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਹੀਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। 10.10.1956 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ

- 19.3.1958 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਦਾਅਵਾ, ਇਹ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜੇ ਲਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 44] [1236--]

    - 10. ਤੀਜਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ
- ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 45] [1236--]

    - ਕੇ. ਐਥੀਰਾਜਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਆਰ. ਲਕਸ਼ਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2003)
    - 10 ਐਸਸੀਸੀ 578 : [2003] 4 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 33 - ਆਯੋਜਿਤ
    - ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
    - ਅਲਕਾ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਨਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ (2010) 10 ਐਸਸੀਸੀ 141: [2010] 11 ਐਸਸੀਆਰ 756; ਦਰਯਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ. ਬਨਾਮ ਰਾਜ
    - ਯੂ.ਪੀ. ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 1457: [1962] ਐਸਸੀਆਰ 574;
    - ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼। v. ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰ
    - ਸੰਗਠਨ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2006) 4 ਐਸਸੀਸੀ 683 : [2006] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 86; ਰਾਮਾਧਰ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸ ਬਨਾਮ ਭਗਵਾਨਦਾ (2005) 13 ਐਸਸੀਸੀ 1; ਮਹਿਬੂਬ ਸਾਹਬ ਬਨਾਮ ਸਈਦ ਇਸਮਾਈਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1995) 3 ਐਸਸੀਸੀ 693: [1995] 2 ਐਸਸੀਆਰ 975;
    - ਗੋਵਿੰਦਮਲ (ਟੀਈਡੀ) ਐਲਆਰਐਸ ਅਤੇ ਆਰਐਸਐਸ ਦੁਆਰਾ। ਵੀ. ਵੈਦਿਆਨਾਥਨ
    - (ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2019) 17 ਐਸਸੀਸੀ 433 : [2019] 17 ਐਸਸੀਸੀ 433 –
    - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।
    - ਮੁੰਨੀ ਬੀਬੀ (ਹੁਣ ਮਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ) ਅਤੇ ਅੰ੍ਰ ਬਨਾਮ ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ। 1931 114 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

- <u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>

[2003] 4 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 33	**ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ**	**ਪੈਰਾ 23**
[2010] 11 SCR 756	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 30**
[1962] SCR 574	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 31**
[2006] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 86	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 32**
[1995] 2 SCR 975	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 34**
(2019) 17 ਐਸਸੀਸੀ 433	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 35**

- ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2013 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2049.
    - 2008 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 26811 ਵਿੱਚ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 25.04.2011 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।
- ਨਾਲ
    - 2012 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 13.
    - ਵਿਨੈ ਨਵਰੇ, ਬੀ ਆਦਿ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਓ, ਰਾਓ, ਬਾਲਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ, ਐਸ.ਆਰ. ਭਰਤ ਕੁਮਾਰ, ਥਡੀਮਲਾ ਭਾਸਕਰ ਗੌਤਮ, ਅਮਨ ਸ਼ੁਕਲਾ,
- ਹੁਡਿੰਦਰ ਮੰਡਾ, ਦਸਾਰੀ ਮੁਰਲੀ ਮੋਹਨ, ਅਭਿਜੀਤ ਸੇਨਗੁਪਤਾ, ਪ੍ਰਮੋਦ ਦਿਆਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਸਿੰਘ, ਕੇ ਸੁੱਬਾ ਰਾਓ, ਕੇ ਸੰਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਮੂਰਤੀ,
    - ਅਨਿਰੁਧ ਪੀ ਮਯੀ, ਚੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਅਕਸ਼ੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਂਸ਼ੂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਵਾਤੀ ਘਿਲਦਿਆਲ, ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ।
        - ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

- ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 25.4.2011 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਲੈਂਡ ਗ੍ਰੈਬਿੰਗ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1982 [2] ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 19.9.2008 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।
- ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ।
- ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 63 ਸਵਰਗੀ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸਵੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ [1] ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 299/2 (ਪੁਰਾਣਾ ਸਰਵੇਖਣ) ਵਿੱਚ 7128.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ
- ਨੰਬਰ 403/1), ਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 8, ਬਲਾਕ -3, ਸ਼ੇਕਪੇਟ ਪਿੰਡ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੋ 22.1.2004 ਨੂੰ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਾਧੂ ਸਾਧਾਰਨ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ
    - ਉਸ ਨੇ 12.12.1959 ਨੂੰ ਦੋ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਜੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਕ ਅਹਿਮਦ ਤੋਂ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 299/2 ਵਿੱਚ 2 ਏਕੜ 27 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ (ਐਕਸ. 1 ਅਤੇ 2)। ਖਰੀਦਦਾਰ, ਭਾਵ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ

---

[1] ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, 'ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ'

[2] ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, 'ਐਕਟ'

[3] ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਬਿਨੈਕਾਰ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

- ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, 7 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਸ

ੜਕ ਨੂੰ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਭਾਵ 2 ਏਕੜ 20 ਗੁੰਟਾ (12100 ਵਰਗ ਗਜ਼) ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 299/2 ਵਿੱਚ 12100 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ 4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਰਾਹੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵੇਚੀ ਸੀ

- ਡੀਡ ਮਿਤੀ 20.3.1964 (ਐਕਸ.ਏ.3). ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਯਾਨੀ 7128.5

- ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦਾ ਖੇਤਰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

  - ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਲਟਰੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸ਼ੈੱਡ ਬਣਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੇ 14.4.1965 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

- ਬਿਨੈਕਾਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1970 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 175 ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਪੁਰਾਣਾ)

  - 1965 ਦਾ ਨੰਬਰ 72)। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਸ਼ੇਕ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ 20.3.1964 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ, ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕੀਤੀ
  - ਜਾਇਦਾਦ 12.7.1964 ਨੂੰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਗਿਆ
  - ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਵਸੂਲੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:

    - 4. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਕ ਅਹਿਮਦ ਨੇ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਾਰੀ 2-27 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸਵੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ, ਆਈਪੀਐਸ, ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਕ੍ਰਾਈਮ ਬ੍ਰਾਂਚ (ਸੀ.ਆਈ.ਡੀ.) ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ।
    - ਹੈਦਰਾਬਾਦ, ਦੋ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇੱਥੇ ਤੀਜਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ
    - ਮਿਤੀ 12-12-1959 ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਕਤ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਵੀ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ (ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੀਜਾ ਬਚਾਓਕਰਤਾ) ਨੇ ਉਕਤ ਐਸ.ਐਨ.ਨੰਬਰ 299 ਵਿੱਚੋਂ 4971 1/2 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ।

- ਸ਼ੇਕਪੇਟ ਪਿੰਡ ਦੇ 2, ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਜਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
    - ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 20-3-1964 ਨੂੰ 28,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਇੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ

- ਜਾਇਦਾਦ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਹਨ
    - ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

  - ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੋਲ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ

- [4] ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

- ਜ਼ਮੀਨ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ:
- "1. ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਦਾ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ?
    - 2. ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਾਬਕਾ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਸਟੇਟ ਆਰਮੀ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- 1958 ਵਿੱਚ?
    - ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੱਟਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ?
    - ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਚਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਘਾਹ ਕੱਟਣਾ?
    - ਕਿਹੜੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰ ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੀਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ?
    - ਕਿਸ ਰਾਹਤ ਲਈ, ਜੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ?"
- 5. ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ: -
    - "19. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟੁਕੜਾ ਹੈ ਐਕਸ.ਬੀ.22. ਇਹ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ (ਪੱਛਮੀ) ਵੱਲੋਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਚਿੱਠੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
- ਉਹ ਨੰਬਰ 299/2 ਸ਼ੇਕ ਅਹਿਮਦ ਦੀ ਪੱਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅਬਦੁਲ ਗਨੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਹੈ ਲੈਂਡ ਰਿਕਾਰਡ ਅਫਸਰ ਬੀ.21 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਕ ਅਹਿਮਦ ਨੂੰ ਐਸ.ਨੰਬਰ 129/(ਐਲਡੀ) ਅਤੇ 403 (ਨਵੀਂ) ਮਾਪ (7) ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਪੱਟੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਸਮੱਗਰੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ
        - ਕਿ ਸ਼ੇਕ ਅਹਿਮਦ ਦਾ 1339 ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਫਾਸਲੀ।
    - ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਅਗਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ੇਕ ਅਹਿਮਦ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੀਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦੋ ਸਮਝੌਤਿਆਂ .2 ਅਤੇ .3 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਦੋ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਐਕਸ.ਬੀ.4 ਅਤੇ ਬੀ.5 ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ .7 ਗਵਾਹ ਦਰਜ ਹੋਇਆ

- ਬਾਕਸ। ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਕ ਅਹਿਮਦ ਦੀ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। -2 ਨੇ
  ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਡੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਵਜੋਂ ਤੀਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ੧੯੫੯ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੀਰਾਲਾਲ ਦੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਅਦ
- ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਖਰਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ
- ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ। ਐਕਸ.ਬੀ.26 ਅਤੇ ਬੀ.27 ਹੀਰਾਲਾਲ ਦੀਆਂ ਦੋ ਰਸੀਦਾਂ ਹਨ ਜੋ ਪੈਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ
- ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ।

- ਸਾਬਕਾ ਬੀ.28 ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਚਿੰਤਲ ਬਸਤੀ ਸਮਸ਼ਾਨ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਗ੍ਰੇਡ ਲੈਂਡ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਤੀਜਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਤੀਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ
  - ਉਕਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਕਦ ਰਕਮ ਵੀ ਦੇਣਾ
  - ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਡੀ.3 ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਕਾਰਨ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼
  - ਯਾਨੀ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਥਿਤ ਕਬਜ਼ੇ ਕਰ ਲਏ ਗਏ। ਡੀ ਇਸ ਸੰਖੇਪ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
  - ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਇਹ ਤੱਥ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ ਕਿ <u>ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੁੱਕ</u>
  - <u>ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ</u>
  - <u>ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੁਸਪੈਠ ਲਈ</u>. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ
  - ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ, ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਨਿਭਾਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਓ.
  - <u>(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)</u>
  - 27..... ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
    ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਬਕਾ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਸਟੇਟ ਆਰਮੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ
  - ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ।
  - 6. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ 13.8.1970 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਹੋਲਡਰ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
- ਭਾਰਤ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਪਰ ਉਕਤ ਅਪੀਲ 31.3.1975 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਭਾਗ ਨਾ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ 17.6.1993 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ
- ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ।

- 7. ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਮਾਲਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ:
    - "..... ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਚੌਥਾ
- ਵਧੀਕ ਜੱਜ, ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਨੇ 13.08.1970 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਰਾਹੀਂ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਣਯੋਗ ਚੌਥੇ ਵਧੀਕ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।
- 8. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਥਿਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਕਬਜ਼ਾ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੇਦਖ਼ਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਫਾਈਲਿੰਗ
- ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ
    - ਪਿਛਲੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 220/95 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ
- 19.8.1995 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ। ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, 4971.5 ਵਰਗ ਵਰਗ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ।
    - ਯਾਰਡ ◌ਾ◌ं ਨੂੰ 14.12.1995 ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਰੱਖਿਆ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮੀਨ ਹੜੱਪਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਸੀ
- ਦੱਸਿਆ ਕਿ 2 ਏਕੜ 20 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ
    - ਬਿਨੈਕਾਰ 1.4.1958 ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-
        - "7..... ਇਸ ਲਈ, ਬਿਆਨ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਾਰੀ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ
        - ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 2 ਏਕੜ 20 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਾਰਜਕ੍ਰਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ

H

- 16.01.1996 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜ਼ਮੀਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇ

ਹ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ੩੦ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠ ਸੀ।

- ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ V ਵਧੀਕ ਜੱਜ, ਸ਼ਹਿਰ
- ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।
- ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ ਨੇ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 6 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ "ਵਿਕਰੇਤਾ",
- ਤੀਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਜੋੜ ਕੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਪੁਰਖ, ਸ਼ੇਖ ਅਹਿਮਦ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਭਾਵ ਸਿਰਫ 4971 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਜਦਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਬਾਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ
- ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਹੱਦ ਐਮਐਸਜੀ 7128.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਹੈ।
- 8…….. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਨੰਬਰ 31/27/ਐਲ/ਐਲ ਐਂਡ ਸੀ/64 ਮਿਤੀ 11.08.1995 ਦੀ ਡਾਕ ਕਾਪੀ ਰਾਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਘਟੀ ਹੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਬਦਲਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ
- ਪੇਮਾਸਟਰ ਦਾ ਦਫਤਰ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਕਰੀ ਡ੍ਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ 19.08.1995 ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਸਚੇਂਜ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, 4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਘਟੀ ਹੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਜੋ ਰੱਖਿਆ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੁੱਲ ਹੱਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ
- ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 175/1970 ਵਿੱਚ ਫ਼ੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ 4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਇੱਕ ਹੱਦ ਈ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ
- ਐਡਵੋਕੇਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ 14.12.1995 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 411/1995 ਦੁਆਰਾ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ 15.12.1995 ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਮੈਮੋ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

- 10 …… ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 30 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਵੀ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਅਖੌਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
- ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠ ਹੈ
- 30 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ। ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਐਸ.ਵੀ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਸਿਰਫ ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 3 ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਵੀ. ਨਰਸਿਮਹੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

- ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠ:-

    - 13. ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਤੋਂ 16 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
- ਉਹ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ
    - ਗੋਲਕੌਂਡਾ ਮੰਡਲ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੇ ਸ਼ੇਕਪੇਟ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 2 ਏਕੜ 20 ਗੁੰਟਾ, ਜੋ ਨਿਜ਼ਾਮ ਬਲਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ "ਮਿਨੇਚਰ ਰਾਈਫਲ ਰੇਂਜ" ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਨੂੰ 01.04.1958 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ 19.03.1958 ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 295 (ਆਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ।
    - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ। ਰੱਖਿਆ ਜ਼ਮੀਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਵਿਭਾਗ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਸੰਸਦ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੈਂਡ ਗ੍ਰੈਬਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
        - ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਵਿਘਨ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ
    - ਪਿਛਲੇ 30 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ
    - ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ..."।
    - ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ
        - ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ:
            - "(1) ਕੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ?
- ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਵਿਰੋਧੀ ਸਿਰਲੇਖ ਸਹੀ, ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ?
- ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ੧੯੮੨ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਮੀਨ ਹੜੱਪਣ ਵਾਲੇ ਹਨ?
- ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਲਟ ਸਿਰਲੇਖ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਬਜ਼ਾ?
- ਕਿਸ ਰਾਹਤ ਲਈ?"
    - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀ
- ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੇ 30 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮਾਲਕਾਂ ਵਜੋਂ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ

- ਸਾਲ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁੱਦਾ

ਨੰ

ਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

- ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 - ਐਸ ਜਨਾਰਦਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਪਰ ਸ਼ੇਕ ਅਹਿਮਦ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੱਟਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਦੋ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਐਕਸ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2 ਦਾ ਅਧਿਐਨ
  ਉਕਤ ਸ਼ੇਕ ਅਹਿਮਦ ਕਿਸੇ ਪੱਟੇ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਦਾ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,
  - ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਟੇ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਪੱਟਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਰਾ ਦਾਅਵਾ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ "ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ

- ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ 1990 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ
  - ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਰੋਤ ਆਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ".
  - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹੋਰ ◌ਾ◌ं ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀਆਂ:
    - "52. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਸਾਲ 1959 ਵਿੱਚ ਐਕਸ.ਏ.-1 ਅਤੇ ਏ-2 ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। <u>ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ 12 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਸ਼ੇਕ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ</u>

- <u>ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ</u>. ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿੱਥੇ ਹੈ
  - 1949-50 ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਕਬਜ਼ਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਰੱਖਿਆ ਨੂੰ 2.27 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਐਕਸ.ਬੀ.14 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਸੀਐਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਸਲ ਡਿਲੀਵਰੀ. 2.27 ਗੁੰਟਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
  - ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਸ ਬੀ 14 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਫ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 19-3-58. ਬਾਰੇ
  - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚ 1500-24 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਏਸੀਐਸ 2.27 ਗੁੰਟਾ ਅਸਫਾਨਗਰ ਲਾਈਨਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਸ.ਬੀ.-14 ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ V ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

- ਪੰਨਾ ਨੰਬਰ 2.

  - 57. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਓਐਸ 175/70 ਵਿੱਚ 1958 ਤੋਂ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ

- ਕਿਤੇ ਹੋਰ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2 ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਟਾਈਟਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਸ਼ੇਕ ਅਹਿਮਦ ਕੋਲ ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਖੋਜ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
    - ਉਸ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਨੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੱਤੀ ਸੀ
- ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੋਲ ਸੀ
    - ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

- 59. ਜੇ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਆਰ-1 ਅਤੇ ਹੋਰ ਫਰਮਾਨ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਸਚੇਂਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹੱਕ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਫਰਮਾਨ ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
    - ਸਿਰਫ ਡਿਕਰੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮਾਨਟਲ ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਧਾਰਕ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
    - ਡਿਕਰੀਟਲ ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੀਮਾ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
    - ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹੱਕ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

- 90. ਜੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁੱਦਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ
    - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਤੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਸ.ਏ.1 ਅਤੇ ਏ.2 ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 4971 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਈ ਲੱਭਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
- ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਦੀ ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

- ਨਾਇਡੂ। ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀ
  ਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਤੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੀਮਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਦੁਆਰਾ ਐਕਸ.ਏ.੧ ਅਤੇ ਏ ੨ ਤਹਿਤ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਪੱਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ
- ਸ਼ੇਕ ਅਹਿਮਦ ਦਾ। 4971 ਵਰਗ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ।
- ਐਕਸ.ਏ.੧ ਅਤੇ ਏ ੨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਯਾਰਡਜ਼ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਓਐਸ 175/70 ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੈ
- ਅਤੇ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀ ਖੋਜ ਬੰਨ੍ਹਦੀ ਹੈ
- ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ।

- 91. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ
- ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ
- ਅਤੇ ਓਐਸ 175/70 ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ. ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਰਾਹੀਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਸ਼ੇਕ ਅਹਿਮਦ ਦੀ ਪੱਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਖੋਜ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ. ਅਪੀਲ
  ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ-30/1972 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 175/70 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।
- ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
- ਇਹ ਕਿ ਐਕਸ.ਬੀ.-38 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਭਾਵ ਇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਸ.ਬੀ.25 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।
- ਸੂਟ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਸ.ਏ.੧ ਅਤੇ ਏ ੨ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ
- ਇੱਥੇ ਕੰਮ. ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਏ.ਸੀ.2.20 ਗੁੰਟਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਸ.ਬੀ.38 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਚਿੱਠੀ ਵਿੱਚ ਡੀ.ਟੀ. 25-4-1960 ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ,
- ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਟੌਂਚ ਨਕਸ਼ਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ .। 299/2 ਉਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਕਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਾਈਫਲ ਰੇਂਜ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ
- ਆਈ.ਐਸ.ਐਫ. ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਮੱਲੇਪੱਲੀ। ਨਾ ਤਾਂ ਟੌਂਚ ਨਕਸ਼ਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਈਐਸਐਫ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਚਿੱਠੀ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਮਹੱਤਤਾ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੱਤਰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਕਸ਼ੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੇਕ ਅਹਿਮਦ ਨੂੰ ਪੱਟਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਜ਼ੋਰ)
- ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ)

- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

  - "17. ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, . ਵਿੱਚ 2.27 ਜੀ.ਟੀ. ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ। 299/2 ਨੂੰ ਐਸ.ਵੀ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ।

- ਐਕਸ.ਏ.1 ਅਤੇ 2 ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਬਿਨੈਕਾਰ। ਸੜਕ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਏ.ਸੀ.0.07 ਜੀ.ਟੀ. ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ 12,100 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਏ.ਸੀ.20 ਜੀ.ਟੀ.ਐਸ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ 4,971 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੀ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਐਕਸ.ਏ.3 ਅਧੀਨ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ 7,128.5 ਹੋ ਗਈ ਹੈ।
- ਵਰਗ ਗਜ਼। 2.20 ਜੀ.ਟੀ. ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ 1959 ਤੋਂ 1964 ਤੱਕ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
- 1970 ਦੀ ਧਾਰਾ 175 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ
- ਵੀ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ/ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰਾਂ/ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਏ.ਸੀ.2.27 ਜੀ.ਟੀ. ਵਿੱਚੋਂ 4,971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਹੱਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤਾਰੀਖ਼ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

- 13.08.1970. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 2.27 ਜੀ.ਟੀ. ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਦਾ ਹੇਠਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪਾਸਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਆਰ.ਡਬਲਯੂ.2 ਦੁਆਰਾ ਐਕਸ.ਬੀ.21 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 175 ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
    - ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ 1990 ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 1972 ਦਾ ਸੀਸੀਸੀਏ ਨੰਬਰ 30 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,
    - ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ।

    - ਭਾਰਤ ਸ਼ੁਰਕਾਰ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਏ.ਸੀ.ਐਸ.2.20 ਜੀ.ਟੀ.ਐਸ. ਦੀ ਹੱਦ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
        - ਐਕਸ.ਬੀ.28 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਏ.ਸੀ.ਐਸ. 2.20 ਜੀ.ਟੀ. ਨੂੰ ਐਕਸ.ਬੀ.14 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੱਲੇਪੱਲੀ ਪਿੰਡ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਿਨੇਚਰ ਰਾਈਫਲ ਰੇਂਜ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸ਼ੇਕਪੇਟ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ
        - ਐਕਸ.ਏ.1 ਅਤੇ ਏ2 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਏ.ਸੀ.2.20 ਜੀ.ਟੀ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਇਜ਼ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ।

    - ਜਦੋਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ 1/3 ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ
        - 1990 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 175 ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਰਥਾਤ, ਵੀ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ 18.03.1992 ਦੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਤਹਿਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੂੰ
        - ਪੈਨਸ਼ਨ ਭੁਗਤਾਨ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਅਤੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਸ਼ੁਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪੰਜ ਬਰਾਬਰ ਹੱਦ ਤੱਕ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ

- ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਐਕਸਚੇਂਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2627.87 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਹੱਦ

'ਬੀ

'ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਆਰ1 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਲੂ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

- ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼
  ਇਹ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 175/1970 ਦੇ ਫਰਮਾਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 299/2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਦੋ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ 2 ਏਕੜ 27 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ।
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ
  - ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਫ 4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਇਕੱਲੇ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਸਟੇਟ ਆਰਮੀ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
  - 1958, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ,
  - ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਲੱਭਣਾ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪੂਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ।
- ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ
  ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (2) (7) ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ
  - ਹੇਠਾਂ:

- "17. ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।
- ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜੇ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ
  ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਜੇ
    - ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1864 ਦਾ ਐਕਟ V, ਜਾਂ ਇੰਡੀਅਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1866, ਜਾਂ ਇੰਡੀਅਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1871, ਜਾਂ ਇੰਡੀਅਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1877, ਜਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ,

- ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਸਾਧਨ;

- ਹੋਰ ਗੈਰ-ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਯੰਤਰ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ, ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬੁਝਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਚਾਹੇ

- ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁੱਲ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁੱਲ ਦਾ ਨਿਯੁਕਤ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ;
    - ਗੈਰ-ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਜੋ ਸਿਰਜਣਾ, ਘੋਸ਼ਣਾ, ਨਿਯੁਕਤੀ, ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਅਲੋਪ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ
- ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ; ਅਤੇ
- ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ () ਅਤੇ () ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ -
- (v) ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੋਈ ਗਰਾਂਟ;
    - ਸਰਕਾਰੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਐਕਟ, 1895 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ ਸਰਕਾਰੀ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਟਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 'ਚ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ 100 ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁੱਲ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ
- ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:
    - 2. ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ, 1882 ਸਰਕਾਰੀ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। - ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ, 1882 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਸਮਝੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਾਂ
- ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਹਰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- 18. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ 10.10.1956 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸਫਨਗਰ ਲਾਈਨਾਂ ਦੀ 378 ਏਕੜ ਅਤੇ 16 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ 1650 ਏਕੜ ਅਤੇ 2 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 24.8.1957 ਨੂੰ, ਚੰਦਰਯਾਨਗੁਟਾ ਲਾਈਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ 150 ਏਕੜ 8 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਜਲਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
- ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ ਨੂੰ 1500 ਏਕੜ 24 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਸੌਂਪੀ
    - ਅਧਿਕਾਰੀ। ਅਜਿਹੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, 19.3.1958 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ 1500 ਏਕੜ 24 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

- ਮਿਤੀ 10.10.1956 ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,
  ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਨੇ ੧੬੫੦ ਏਕੜ ੨ ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 24.8.1957 ਨੂੰ, ਚੰਦਰਯਾਨਗੁਟਾ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 150 ਏਕੜ ਅਤੇ 8 ਗੁੰਟਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 10.10.1956 ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:
  - "ਤੋਂ:
  - ਸਰਕਾਰੀ ਆਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿਭਾਗ

    ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੱਖਣ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ

    ਡਾ.
  - ਨੂੰ
  - ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ

    ਸਕੱਤਰ,
  - ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ।
  - ਵਿਸ਼ਾ:- ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਛਾਉਣੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ
  - ਸਰ,
  - ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ 9 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਨੂੰ ਰਾਜ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇਸ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 1065 ਸੀਏਡੀ ਆਰਮੀ ਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂ (ਹੁਣ)।
  - ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲਾ), ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ (ਤਿਆਰ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਕਾਪੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਸਰਕਾਰ ਦਰਮਿਆਨ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।
  - ਮਰਹੂਮ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਫੌਜ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ
  - ਉਚਿਤ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਆਈਐਸਐਫ ਲਾਈਨਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

- ਮੁਹੰਮਦੀ ਲਾਈਨਾਂ।
- ਇਬਰਾਹਿਮ ਬਾਗ ਲਾਈਨਜ਼।
- ਮਕਾਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਈਨਾਂ।
- ਅਸਫਨਗਰ ਲਾਈਨਜ਼
- ਮਸਾਬ ਲਾਈਨਾਂ।
- ਚੰਦਰਯਾਨਗੁਟੋ ਲਾਈਨਾਂ

- ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਆਰਮੀ ਲਾਈਨ ਅਤੇ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਆਈਐਸਐਫ ਲਾਈਨਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਬਾਰੇ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ।

- ਫਤਿਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਈਨਾਂ।
- ਮੱਲਪੱਲੀ ਲਾਈਨਾਂ।
- ਏ.ਸੀ. ਗਾਰਡਜ਼ (ਸੈਫਾਬਾਦ) ਲਾਈਨਾਂ।
- ਨਾਮਪੱਲੀ ਲਾਈਨਾਂ।
- ਸੈਂਟਰਲ ਮਿਲਟਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਇਮਾਰਤ (ਨਿਊ ਸਰੋਜਨੀ ਦੇਵੀ ਹਸਪਤਾਲ) 6) ਬੰਜਾਰਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਈਨਾਂ।
- ਬੈਂਡ ਲਾਈਨਾਂ ਫਤਹਿ ਮੈਦਾਨ।
- ਮਾਈਸਰਮ ਲਾਈਨਜ਼।

- ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਛਾਉਣੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਰਿਹਾ ਹੈ

- ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਰਹੇ ਹਨ
  - ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦਰਮਿਆਨ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਆਈਐਸਐਫ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਾਂ ਆਈਐਸਐਫ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।
- ਇਸ ਨੂੰ ਆਈਐਸਐਫ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਨੂੰ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਗੈਰ-ਆਈਐਸਐਫ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਡੀਓ ਨੰਬਰ 661/ਜੀਏਡੀ ਆਰਮੀ 54 ਮਿਤੀ 27/28 ਅਗਸਤ 54 ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
  - ਕਿ ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੂੰ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਈਐਸਐਫ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਆਈਐਸਐਫ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਕੰਮ ਹੈ
- ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।
  - ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੀ ਧਿਆਨ ਪੂਰਵਕ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਨਕਸ਼ਿਆਂ (ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜ) ਦੇ ਸੈੱਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਐਪਪੁਰਕਿਰਾਏਦਾਰ
- ਆਈਐਸਐਫ ਲਾਈਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ
  - ਗੈਰ-ਆਈਐਸਐਫ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
  - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

H

	ISF Lines	Acres	Guntas
1	Mohammadi Lines	361	20
2	Ibrahimbagh Lines etd.,	484	02
3	Makai Darwaza Lines etc.,	244	08
4	Banjara Darwaza Lines	32	18

A

- ਦੋਵਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ।
- ਬੰਜਾਰਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਈਨਾਂ। ਰਾਜ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮਸਾਬ ਲਾਈਨਾਂ ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਨੰਬਰ 197 ਜੀਏਡੀ 21 ਆਰਮੀ 56 ਮਿਤੀ 26 ਜੂਨ 56 ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮਸਾਬ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
- ਹੇਠਾਂ ਗੈਰ-ਆਈਐਸਐਫ ਲਾਈਨਾਂ - ਬੰਜਾਰਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
- ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਈ.ਐਸ.ਐਫ.

		Acres	Guntas
5	Asafnagar Lines	378	16
6	Chandrayangutta Lines	150	08
	Total	1650	32

	Non-ISF Lines	Acres	Guntas
1	Fateh Darwaza Lines, (Dhanka Kotah and Naurangi Maidan)	42	04
2	Malapalli Lines		
3	A.C. Guards (Saifabad) Lines	450	12
4	Nampalli Lines Building (now Sarojini Devi Hospital)		
5	Central Military Hospital		
6	Masab Lines		
7	Mysaram Lines	463	10
8	Band Lines Fateh Maidan	18	18
	Total	974	4

- ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ 1650 ਏਕੜ 32 ਗੁੰਟਾ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਅਤੇ 974 ਏਕੜ 04 ਗੁੰਟਾ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ।
- ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਜਲਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰੋ
- ਸਾਬਕਾ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਐਚ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਵੰਡ ਲਈ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦਾ

- ਛਾਉਣੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਥਾਨਕ ਫੌਜੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣ।
    - ਜਲਦੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

- ਤੁਹਾਡੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ

        - ਐਸ.ਡੀ./- ਭਰਤ ਚੰਦ ਧੰਨਾ
    - ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ ਡਾ.
        - 10.10.1956
- ਆਈਐਸਐਫ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਆਈਐਸਐਫ ਜ਼ਮੀਨਾਂ-ਹੈਦਰਾਬਾਦ

I.	Langar Houz	Area	Planimeter Area	
	Indian Govt.	1. Bit excl. Polo Ground (after completion of survey from M47 to M52 submerged area	361	20
			20	08
	~~State Govt.~~	~~III Bit of Dhanka Lotha~~		
	State Govt.	II Bit Naurangi Maidan (after alternation at Stn. No.9 and excl. the boundary South of road as marked in Collector's office Plan	21	36
II.	Golconda Area Indian Govt.	I Ibrahimbagh Barracks etc.	467	28
		~~Septic Tank~~	~~9~~	~~02~~
		Kitchen Garden	7	12
		II. Makai Darwaza Lines excl. encroachment 2 and 4 as marked in the plan)	139	00
		III Area East of Golconda Tombs	104	26
				04
			728	10
	Indian Govt.	Banzara Darwaza Lines	30	14
		Stables	2	
			32	18

H

- . /- 10/10/56"

- ਆਈਐਸਐਫ ਲਾਈਨਾਂ ਭਾਰਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ
  - ਗੈਰ-ਆਈਐਸਐਫ ਲਾਈਨਾਂ ਗੈਰ-ਭਾਰਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ੩੭੮ ਏਕੜ ਅਤੇ ੧੬ ਗੁੰਟਾ ਦੀਆਂ ਅਸਫਨਗਰ ਲਾਈਨਾਂ ਆਈਐਸਐਫ ਲਾਈਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਚਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਪੈਂਡਿਕਸ ਵਿੱਚ, ਅਸਫਨਗਰ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਮੱਲਪੱਲੀ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
  - ਇਹ 378 ਏਕੜ ਅਤੇ 16 ਗੁੰਟਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਡੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
  - 2 ਏਕੜ 20 ਗੁੰਟਾ ਦੀ ਰਾਈਫਲ ਰੇਂਜ ਇਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ
  - ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ। ਮਲਾਪੱਲੀ ਲਾਈਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਗੈਰ-ਆਈਐਸਐਫ ਲਾਈਨਾਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਲਗਭਗ 450 ਏਕੜ ਅਤੇ 12 ਗੁੰਟਾ ਮਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੈਂਡਿਕਸ ਵਿੱਚ, ਮਲਾਪੱਲੀ ਖੇਤਰ ਮੱਲਪੱਲੀ ਲਾਈਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ. ਮੱਲਪੱਲੀ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸਫਨਗਰ ਲਾਈਨਾਂ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ
  - ਗਲਤੀ ਦਾ ਪਰ ਅਸਫਨਗਰ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮਾਪ ਹੈ.

- 19.3.1958 (ਐਕਸ ਬੀ -14) ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ 1500 ਏਕੜ ਅਤੇ 24 ਗੁੰਟਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

  - "ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ
  - ਵਿਖੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਗੈਰੀਸਨ ਦਾ ਦਫਤਰ
    - ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਿਕੰਦਰਾਬਾਦ
  - 19 ਮਾਰਚ 1958 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 1000 ਵਜੇ।
  - ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ
    - ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 17729 ਮਿਤੀ
      15 ਜਨਵਰੀ, 1958
  - ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸਾਬਕਾ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣਾ

ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਉੱਥੇ ਉਤਰਦੀਆਂ ਹਨ
ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਨੂੰ ਫੌਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ
ਬ੍ਰਿਗੇਡੀਅਰ ਜੀ.ਐਸ. ਸਟੇਸ਼ਨ ਕਮਾਂਡਰ ਮੈਂਬਰ
ਮੇਜਰ ਡਬਲਯੂ.ਐਸ. ਰਸਲਾਮ - ਦਾ &ਐਮਪੀ; ਕੇਐਮਜੀ ਐੱਚਕੇ
ਸਿਕੰਦਰਾਬਾਦ
ਸਟੇਸ਼ਨ
ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਗੁੰਡੱਪਾ ਐਮ.ਈ.ਐਸ. ਗੈਰੀਸਨ
ਇੰਜੀਨੀਅਰ
ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਡੀ. ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ &

ਸਿਕੰਦਰਾਬਾਦ
ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ
ਹੈਦਰਾਬਾਦ

- ਬੋਰਡ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਭੂਮੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ।
- ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਭੂਮੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਹੱਦ ਕਿੰਨੀ ਹੈ?

- ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
  - ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਜਨਰਲ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ (ਮਿਲਟਰੀ ਵਿਭਾਗ) ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ 11 ਮਾਰਚ 1957 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 70732/3()V-/18-//() ਅਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,
- ਅਸਫ ਨਗਰ ਲਾਈਨਜ਼, ਮੁਹੰਮਦੀ ਲਾਈਨਜ਼, ਇਬਰਾਹਿਮ ਬਾਗ ਲਾਈਨਜ਼, ਮੱਕਾਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਈਨਾਂ, ਬੰਜਾਰਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਈਨਾਂ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ 1650 ਏਕੜ ਅਤੇ 32 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਅਨੇਕਚਰ ਅਨੁਸਾਰ
  - "ਏ" ਨੂੰ ਫੌਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਖੇਤਰ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 392 ਜੀਏਡੀ 23 ਵੀਂ ਆਰਮੀ 56 ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਵਾੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
- 10 ਅਕਤੂਬਰ 56 ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਨੇਕਚਰ "ਬੀ" ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

- () ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੀ.ਏ.ਡੀ. ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਨੰਬਰ 2733/57-2 ਮਿਤੀ 24 ਅਗਸਤ 57 ਰਾਹੀਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ
- ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਮਾਂਡੈਂਟ, ਸਟੇਸ਼ਨ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ, ਸਿਕੰਦਰਾਬਾਦ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਰੈਵੇਨਿਊ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਐਨੇਕਚਰ "ਸੀ" ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
- ਚੰਦਰਯਾਨ ਗੁਟਾ ਲੁਾਈਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ 150 ਏਕੜ ਅਤੇ 8 ਗੁੰਟਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ 1650 ਤੋਂ ਕੱਟਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
- ਏਕੜ 32 ਗੁੰਟਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਭਾਵ 1500 ਏਕੜ ਅਤੇ
- ਇਕੱਲੇ 24 ਗੁੰਟਾ ਫੌਜੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਰਮੀ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।
- ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਫੌਜੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ:-

	ਏਕੜ	ਗੁੰਟਾਸ
1) ਮੁਹੰਮਦੀ ਲਾਈਨਾਂ ਮਾਪਦੀਆਂ ਹਨ	361	20
2) ਇਭਾਹੀਮਬਾਗ ਲਾਈਨਾਂ ਮਾਪਣ ਵਾਲੀਆਂ	484	2
3) ਮਕਾਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਈਨਾਂ ਮਾਪਣਾ	244	8
4) ਬੰਜਾਰਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਈਨਾਂ ਮਾਪਣਾ	32	18
5) ਅਸਫਨਗਰ ਲਾਈਨਾਂ ਮਾਪਦੀਆਂ ਹਨ	378	16

E

- ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਸਤੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਨੇਕਚਰ "", "", "" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
  - ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਦੇ ਥੰਮ੍ਹ ਵੀ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ
  - ਅਸਲ ਵਿੱਚ। ਸਾਈਟਾਂ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਰ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕੇਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਬੋਰਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਰੀਰਕ ਤਸਦੀਕ ਦੌਰਾਨ ਦੇਖਿਆ ਕਿ
  ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਕਬਜ਼ੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਬਜ਼ੇ ਉਨੀ ਹੀ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹਨ
  - ਕਲੈਕਟਰ 'ਲੈਂਡ' ਐਕੁਆਇਰੇਸ਼ਨ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਨੰ. -/1522//58 ਮਿਤੀ 9 ਮਈ, 58. ਐਨੇਕਚਰ ਰਾਹੀਂ ਦੇਖੋ।
  - ਬੋਰਡ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਹਨ

- ਦੋਵਾਂ ਬਣੇ ਖੇਤਰਾਂ (ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ) ਅਤੇ ਕਾਸ਼ਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ. ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਫੌਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਈ ਜਾ ਰਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
- ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਚਰਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼। ਇੱਕ ਸੂਚੀ , ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਲੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
- ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ
- ਅਨੇਕਚਰ ""।

- ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੰਜਾਰਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਈਨਜ਼ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਰਾਜ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਡੀ. ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੀਆਂ ਨਹੀਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ
- ਐਚ.ਐਸ.ਆਰ.ਪੀ. ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ, ਜ਼ਮੀਨਾਂ
  - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਜਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਭੌਤਿਕ ਤਸਦੀਕ ਅਤੇ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੌਰਾਨ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:
- () ਅਸਫਨਗਰ ਲਾਈਨਾਂ
  - ਸਰੋਜਨੀ ਦੇਵੀ ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਅਸਫਨਗਰ ਲਾਈਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੱਦਬੰਦੀ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾ ਥੰਮ੍ਹ ਨੰਬਰ 46 ਤੋਂ 113 ਤੱਕ ਵਾਧੂ ਚਾਰਦੀਪੱਥਰ ਤੈਅ ਕਰਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੈ
- ਹੱਥ।
  -) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਸ਼੍ਰੀ. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਫਨਗਰ ਪੰਪਿੰਗ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਸਮੇਤ ਖੰਭੇ ੭੬ ਤੋਂ ੧੦੦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਐਨਕਲੇਵ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਸੈਨ ਗੁਲਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਾਲ਼ ਲੱਗਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
- ਖੇਤੀ ਖੇਤਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਰਕਬਾ 44 ਹੈ, ਨੂੰ ਹੁਣ ਸੌਂਪਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ
    - ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 1 ਦੀ ਆਈਟਮ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ 378 ਏਕੜ ਅਤੇ 16 ਗੁੰਟਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ (ਅਸਫਨਗਰ ਵਾਟਰ ਵਰਕਸ) ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।
- ()
  - ()
  - ()
  - (ਈ) ਇਬਰਾਹਿਮਬਾਗ ਲਾਈਨਾਂ

- ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਮਾ ਥੰਮ੍ਹ ਮੌਜੂਦ ਹਨ।

- ਫੌਜ (ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ) ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਪਭੋਗਤਾ ਇਕਾਈਆਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸੈਨਿਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਵਾਧੂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।
    - ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ।

ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ -ਐਸਡੀ/- ਮੈਂਬਰ 1. /-

- /-
- /-
- /-
- ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਿਲਟਰੀ ਲੈਂਡ ਰਜਿਸਟਰ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਲੈਂਡ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸਬੂਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 74 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ
    - ਐਕਟ, 1872 ਫਿਰ ਵੀ, ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਹੈ
    - ਜੋ ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ (ਈ) ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਰਜ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ (ਐਫ) ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

      ਈ ਕੇਸ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੌਰਾਨ ਰੱਖੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਹੜੱਪਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ
    - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ। ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ
    - ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਅਨ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਪਰ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣਗੇ
    - ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪੂਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ।
- ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਓ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਸਰਫ-ਏ-ਖਾਸ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਨਿਜ਼ਾਮ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਰਾਜ ਦੀ ਤਾਜ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ। ਸ਼ੇਕ ਅਹਿਮਦ, ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵਿਕਰੇਤਾ
    - ਬਿਨੈਕਾਰ ਨਿਜ਼ਾਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੱਟਾ ਧਾਰਕ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਪੱਟਾ ਇੱਕ ਹੈ
    - ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 12.12.1959 ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੈਧ ਸਿਰਲੇਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਾਅਵਾ
    - ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ,

- ਅਜਿਹਾ ਫਰਮਾਨ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਐਲ.ਆਰ. ਦੁਆਰਾ ਕੇ. ਐਥੀਰਾਜਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। v. ਲਕਸ਼ਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ।[5] ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ
- ਜ਼ਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਸੀ, ਸਿਧਾਂਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ
- ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਜੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

- 24. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੁਣੇ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
    - ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ?
- () ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?
    - () ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਡੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਮੀਨ ਹੜੱਪਣ ਵਾਲਾ ਹੈ?
- ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ 14.4.1965 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ,
- ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਆਰਈਐਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ
- ਜੁਡੀਕਾਟਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ
    - ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ 4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜਦਕਿ ਬਾਕੀ 7128.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਭਾਵ 4971.5 ਵਰਗ ਵਰਗ.
- ਯਾਰਡ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਆਧਾਰ ਪੱਟਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
    - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.

H [5] (2003) 10 SCC 578

- ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ
ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵਾ। 4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਹਿੱਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ
    - 'ਸ਼ੁਟ ਲੈਂਡ' ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ. ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
    - ਇਕੱਲੇ 4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਮਾਪ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖੋਜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ
    - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ, ਕਬਜ਼ਾ ਸ਼ੇਕ ਅਹਿਮਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੱਟੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਾਰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਸਨ। ਸ਼ੇਕ ਅਹਿਮਦ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਟੇ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ
    - ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਬਜ਼ਾ ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ
    - ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਅਸਿੱਧੇ ਕੰਮ।
- ਦਰਅਸਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਧਾਰਕ ਨੂੰ 19.8.1995 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ
    - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕੇ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਵਟਾਂਦਰੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ
    - ਬਿਨੈਕਾਰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ
    - ਬਾਕੀ 7128.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਲ 1958 ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ।
    - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਿਛਲੇ ੩੦ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੱਥ ਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੇ।
- ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਨਿਆਂਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਧਾਰਾ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਕੱਢੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:
    - "11. ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ. - ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ

- ਇੱਕੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
- ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ .—ਸ਼ਬਦ "ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮਾ" ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।
    - ਵਿਆਖਿਆ . - ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ, ਚਾਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ
- ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ।
    - ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ . - ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
    - ਵਿਆਖਿਆ V—ਕੋਈ ਵੀ ਮਸਲਾ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਜਾਂ ਹਮਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
    - ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ।
- ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਠਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ
- ਅਲਕਾ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ।ਨਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ[6] ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ
    - ਇਹ ਕਿ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੀ ਬਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:
- "20. ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਿੱਥੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰੋਕ ਰਚਨਾਤਮਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਚਨਾਤਮਕ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਬਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
- ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਰਚਨਾਤਮਕ ਦੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ
    - ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ।

H [6] (2010) 10 ਐਸਸੀਸੀ

- ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ", ਭਾਵ, ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਜੋ ਏ ਆਖਰਕਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਕੋਡ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਵਿੱਚ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ V ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ):
    - "11. .—
- ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 11, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਬਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ
    - ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਲਈ:
        - ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
        - ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕੋ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
            - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।
        - ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।
        - ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ.
        - ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
- ਦਾ ਨਿਯਮ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਮਤਾ ਨੂੰ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
    - ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਰਯਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ। v. ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।[7] ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:
        - "9. … ਹੁਣ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਕੁਝ ਤਕਨੀਕੀ ਪਹਿਲੂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹਨ,
        - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
        - ਤਕਨੀਕੀ; ਪਰ ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਹੈ
        - ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ। ਜੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੀ ਨੀਂਹ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
        - ਧਾਰਾ 32 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ।

[7] ਏਆਈਆਰ 1961

- 32. ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼। v. ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰਜ਼ ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.[8]ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਤੇ V 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:
    - "32. ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਵੱਡੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: ਇੱਕ ਮੈਕਸਿਮ ਨੀਮੋ ਡੇਬੇਟ ਹੈ
- (ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਲਈ ਦੋ ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ (ਪੀ. ਰਾਮਨਾਥ ਅਈਅਰ: ਐਡਵਾਂਸਡ ਲਾਅ ਲੈਕਸੀਕੋਨ, (ਭਾਗ 3, ਤੀਜਾ ਸੰਸਕਰਣ, 2005) ਪੰਨਾ 3170 ਤੇ) ਅਤੇ ਦੂਜਾ,
        - ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਕਿ ਉਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ [ਮੁਲਾ: ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, (ਭਾਗ 1, 15 ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ, 1995)
        - ਪੰਨਾ 94] । ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਕੋਡ, 1908 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "") ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਨਹੀਂ ਹੈ , ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ
        - ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ (ਦੇਖੋ ਕਾਲੀਪਦਾ ਦੇ ਬਨਾਮ)। ਦੁਜਾਪਦਾ ਦਾਸ, (1929-1930) 57 ਆਈਏ 24 : ਏਆਈਆਰ 1930 ਪੀਸੀ 22 ਤੇ ਪੰਨਾ 23] । ਮੁੱਖ
- ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਪੂਰਾਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਮੁੜ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
        - ਮਾਮਲਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਹੈ, ਜੋ "ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ" ਅਤੇ "ਐਸਟੋਪੇਲ ਜਾਰੀ ਕਰਨ" ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੋ ਮੁੱਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇੱਕ,
- ਕੀ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਕੀ ਸੋਮਸ਼ੇਖਰ ਰੈਂਡੀ [(1999) 1 ਕੇਐਲਡੀ 500: (2000) 1 ਕਾਂਤ ਐਲਜੇ 224 (ਡੀਬੀ)] ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।
-
        - 36. ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਸੋਮਸ਼ੇਖਰ ਰੈਂਡੀ [(1999) 1 ਕੇਐਲਡੀ 500 : (2000) 1 ਕਾਂਤ ਐਲਜੇ 224 (ਡੀਬੀ)] ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਦੇ ਹਨ । ਧਾਰਾ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਜੋ "ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ" ਸਨ।
- ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗੀ
        - ਅੱਗੇ ਵਧਰਿਹਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

H [8](2006) 4 ਐਸਸੀਸੀ

- 41. ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ, ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸੋ ਮਸ਼ੇ ਖਰ ਰੈੱਡੀ [(1999) 1 500 : (2000) 1 ਕਾਂਤ 224 ()] , ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ
- ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਗੇੜ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ
- ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਸੀ. ਮਧੂਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ
- ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ "ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁੱਦੇ" ਵਿੱਚ ਸੀ
- ਸੋਮਸ਼ੇਖਰ ਰੈੱਡੀ [(1999) 1 ਕੇਐਲਡੀ 500 : (2000) 1 ਕਾਂਤ ਐਲਜੇ 224 (ਡੀਬੀ)] ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਦਾਸਾਂ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ, ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਸੋਮਸ਼ੇਖਰ ਰੈਡੀ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ [(1999) 1 ਕੇਐਲਡੀ 500: (2000) 1
- ਕਾਂਤ ਐਲਜੇ 224 (ਡੀਬੀ)] ।

- ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੋਲ 7128.5 ਵਰਗ ਵਰਗ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ।
  - ਯਾਰਡ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 11, ਡ੍ਰੀ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ V ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ
  - ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ 7128.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਚਾਅ ਜਾਂ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਰਚਨਾਤਮਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
  - ਧਾਰਾ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ V ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ। ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
  - ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰਾਮਾਧਰ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸ ਬਨਾਮ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
  - ਭਗਵਾਨਦਾਸ 9. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਹੀਰਾਲਾਲ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਰਾਮਾਧਰ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ
  - ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਬਜ਼ਾ ਰੱਖਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:
    - "23. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ
    - ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਸੀ ਨਾ ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ
    - ਹੀਰਾਲਾਲ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜੇ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ

---

[9] (2005) 13

- ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ V ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਚਨਾਤਮਕ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਉ ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਜੋ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
- ਉਸ ਦੁਆਰਾ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ V ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੈ
- ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿ-ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਮੁੰਨੀ ਬੀਬੀ (ਹੁਣ ਮਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ) ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. v. ਤਿਰਲੋਕੀ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ।[10]. ਸਹਿ-ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ: (1) ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; (2) ਇਸ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
- ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਹ ਰਾਹਤ ਦਿਓ ਜੋ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; (3) ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਟੈਸਟ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ
  - ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਹਿਬੂਬ ਸਾਹਿਬ ਬਨਾਮ ਮਹਿਬੂਬ ਸਾਹਿਬ ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਸੀ।
- ਸਈਦ ਇਸਮਾਈਲ ਅਤੇ ਹੋਰ[11] ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:
  - "8. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲ ੀ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਲਟਣਾ ਸਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
- ਮੁੱਢਲਾ ਮੁੱਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 3/1/1951 ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ
  - ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਅੰਤਮ ਬਣਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੋ. ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਵਿਚਲੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
- ਕੇਸ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ੧੧ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਹੈ
  - ਇੱਕੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇੱਕੋ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ

---

[10] 1931 114

[11] (1995) 3 693

- ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਏ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਵੇਗਾ..."

- ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਐਲਆਰਐਸ ਐਂਡ ਓਆਰਐਸ ਦੁਆਰਾ ਗੋਵਿੰਦਮਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। v. ਵੈਦੀਆਨਾਥਨ ਅਤੇ ਹੋਰ।[12], ਸਹਿ-ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਬਿਨੈਕਾਰ ਸਨ
  - ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਬ੍ਰੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਏ ਸ਼ੈਡਿਊਲ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
  - ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਬੀ ਸ਼ੈਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:
    - 14. ਪਰ, ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ
    - ਸਹਿ-ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ
    - ਇੱਕ ਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਾਡੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਸਹਿ-ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ (ਏ) ਸਬੰਧਤ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, (ਬੀ) ਇਹ
    - ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉਸ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ () ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ
    - ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ। ਦੂਜਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ
    - ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ
    - ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਜਾਂ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ, ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ
      ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

- ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸਿਰਫ 4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ
  - ਜ਼ਮੀਨ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।
- ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ
  - ਵਿਸ਼ਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

- [12] (2019) 17 ਐਸਸੀਸੀ 433

- ਏ ਨੂੰ 4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਸਿਰਫ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ V ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਰਚਨਾਤਮਕ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ,
- ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ.

- ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਓ ਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ
  - ਕੇ. ਐਥੀਰਾਜਨ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਰਭਰਤਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 'ਤੇ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:
- "20. ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
    - ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੈ- ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਦੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
- ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ - ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੈ।
  - ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਤੱਥ
- ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਸਮਝ ਹੋ ਸਕੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰੀਖਣ ਹੈ
  - ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਇਕ ਲਾਈਨ ਜਾਂ ਪੈਰਾ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ-
  - ਐਮ. ਗੁਰੂਨਾਥਨ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਕੇ. ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਥਿਰਾਜਨ, (ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ), ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ
- ਸਿਰਲੇਖ। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਕੇ. ਐਥੀਰਾਜਨ
  - ਮ੍ਰਿਤਕ-ਐਮ ਦੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਗੁਰੂਨਾਥਨ । ਉਸ ਨੂੰ ੧੯੪੦ ਤੋਂ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸਬੂਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਪੱਟੇ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ
- 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਕੇ. ਐਥੀਰਾਜਨ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ
  - ਉਸਨੇ ੧੨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।
  - ਕੇ. ਐਥੀਰਾਜਨ (ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ) ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਪੱਟੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ-

- ਦੋਸ਼ੀ ਐਮ. ਗੁਰੂਨਾਥਨ। ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਪੱਟੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਐਮ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਗੁਰੂਨਾਥਨ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ
- ਮ੍ਰਿਤਕ-ਰੰਗਾਮਮ੍ਲੁ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੁਚਾਓ ਕੁਰਤਾ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬੇਦਖ਼ਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਬੀ ਲਈ ਇੱਕ ਝੌਂਪੜੀ ਬਣਾਈ ਸੀ
- ਰਿਹਾਇਸ਼। ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ
- ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਪੈਰਾ ੨੦ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਦਾਅਵਾ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਪਰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
  ਛੋਟਾ ਖੇਤਰ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
- ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਪੂਰੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
- ਜ਼ਮੀਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ।

- ਹੁਣ, ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ
  - ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਰਾਜ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
  - ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਐਕਟ, 1895 ਅਸਫਨਗਰ ਲਾਈਨਾਂ ਦਾ ਖੇਤਰ ੩੭੮ ਏਕੜ ੧੬ ਗੁੰਟਾ ਹੈ।
  - 10.10.1956 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, 378 ਏਕੜ 16 ਗੁੰਟਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 2 ਏਕੜ 20 ਗੁੰਟਾ ਛੋਟੀ ਰਾਈਫਲ ਰੇਂਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮੱਲਪੱਲੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਝਲਕਦੀ ਹੈ। ਮੱਲਪੱਲੀ ਖੇਤਰ ਦਾ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ ਅਤੇ
  - ਅਸਫ਼ਨਗਰ ਲਾਈਨ ੩੭੮ ਏਕੜ ਅਤੇ ੧੬ ਗੁੰਟਾ ਹੈ। ਮੱਲਪੱਲੀ ਲਾਈਨਾਂ 450 ਏਕੜ ਅਤੇ 12 ਗੁੰਟਾ ਦੀ ਐਫ ਗੈਰ-ਆਈਐਸਐਫ ਲਾਈਨਾਂ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹਨ
  - ਆਈਐਸਐਫ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੀਆਂ ਅਸਫਨਗਰ ਲਾਈਨਾਂ ੩੭੮ ਏਕੜ ਅਤੇ ੧੬ ਗੁੰਟਾ ਮਾਪਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੱਲਪੱਲੀ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਮੱਲਪੱਲੀ ਲਾਈਨਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਸਲ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਅਸਫਨਗਰ ਲਾਈਨਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਈਐਸਐਫ ਲਾਈਨਾਂ ਵਜੋਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। 19.3.1958 ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ
  - ਤਬਾਦਲਾ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ 1500 ਏਕੜ ਅਤੇ 24 ਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
  - ਗੁੰਟਾਸ ਨੂੰ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
- ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ ੧੯੫੮ ਤੋਂ ੧੫੦੦ ਏਕੜ ਅਤੇ ੨੪ ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 4971.5 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 2 ਏਕੜ ਅਤੇ 20 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇਗਾ।

- 2 ਏਕੜ ਅਤੇ 20 ਗੁੰਟਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਗੁਆਉਣਾ।
    - ਇਸ ਲਈ, ਸਰਕਾਰੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਐਕਟ, 1895 ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (2) (7) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਾਲਕ ਹੈ
- ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸ਼ੇਕ ਅਹਿਮਦ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੱਟੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ
    - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਤਾਂ ਜੋ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸਹੀ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੱਟਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 19.3.1958 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 12.12.1959 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- 44. ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਲਟਰੀ ਲੈਂਡ ਰਜਿਸਟਰ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਲੈਂਡ ਰਜਿਸਟਰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਿਲਟਰੀ ਲੈਂਡ ਰਜਿਸਟਰ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਲੈਂਡ ਰਜਿਸਟਰ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ
- ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 (ਸਬੂਤ ਐਕਟ) ਦੀ ਧਾਰਾ 74 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਅਥਾਰਟੀ ਭਾਵ ਸੰਘ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 114 ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ,
- ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਹੀਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। 10.10.1956 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 19.3.1958 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।
- 45. ਤੀਜਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮੀਨ ਹੜੱਪਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ।
- ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 2013 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2049 ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
    - ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 2012 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 13 ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ,

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

